

РЕШЕНИЕ

№ 6168

гр. София, 19.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16 състав, в публично заседание на 17.10.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гургана Мартинова, като разгледа дело номер **7377** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 АПК, във връзка с чл.124 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по жалба с вх. № 18564 от 03.08.2012 година по описа на Административен съд София – град, подадена от З. И. К., срещу Заповед № 4190 от 29.06.2012 година, издадена от директора на Агенция Митници, с която на осн. чл. 105, ал.1 и ал. 2 от ЗДСл е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателя от заеманата длъжност „младши разследващ митнически инспектор” в отдел „Разследване”, дирекция „Митническо разузнаване и разследване”, Централно митническо управление, с ранг IV младши.

В жалбата са изложени аргументи, обосноваващи незаконосъобразност на обжалвания административен акт, като издаден при неспазване на установената форма, при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалноправните разпоредби и в несъответствие с целта на закона. Релевират се доводи, че към момента на прекратяване на служебното правоотношение не е налице хипотезата на чл. 105, ал.1 от Закона за държавния служител. Изразено е искане за отмяна на Заповед № 4190 от 29.06.2012 година, издадена от директора на Агенция Митници.

В съдебно заседание, жалбоподателят, лично и чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и предявените искания. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът – директорът на Агенция Митници, чрез своя процесуален представител, оспорва жалбата и изразява искане същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Поддържа възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Административен съд – София град, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Между страните не се спори, че със заповед № 5761/25.11.2011г., издадена от директора на Агенция Митници З. И. К. е преназначен на длъжност „младши разследващ митнически инспектор”, в ранг IV младши в отдел „Разследване”, дирекция „Митническо разузнаване и разследване”, Централно митническо управление. От З. И. К., до директора на Агенция Митници е подадена молба с вх. № 9300/0046 от 24.01.2012г. на ТМУ - Р. с която е заявено искане да бъде преназначен на длъжност младши инспектор в отдел „МРР” към Митница Р.. Направено е изрично волеизявление подадената молба да се счита за предизвестие за прекратяване на служебното правоотношение, в случай че искането не бъде уважено. Молбата е подадена чрез ТМУ – Р., откъдето е изпратена на директора на Агенция Митници с писмо изх. № 9300/0046 от 14.05.2012г. и получена от органа по назначаването с вх. № 4423/196/18.06.2012г. на Агенция Митници. По преписката е представено копие на писмо, върху което е поставен печат с входящ номер на ТМУ – Р., Агенция Митници 9300/0046 от 30.01.2012г. Същото съдържа писмено изявление, ръкописно, подписано от З. К., с което се заявява, че З. К. оттегля молбата си за шест месеца, считано от 30.01.2012г. Издадена е заповед № 4190 от 29.06.2012 година, от директора на Агенция Митници, с която на осн. чл. 105, ал.1 и ал. 2 от ЗДСл е прекратено служебното правоотношение на З. И. К. от заеманата длъжност „младши разследващ митнически инспектор” в отдел „Разследване”, дирекция „Митническо разузнаване и разследване, Централно митническо управление, с ранг IV младши, считано от 05.07.2012г.

Заповедта за прекратяване на служебно правоотношение е връчена на жалбоподателя на 05.07.2012г. Жалба срещу същата е подадена на 19.07.2012г., с вх. № 9433/29 от 19.07.2010г. на Агенция Митници.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира, че жалбата е допустима – подадена е в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от лице, което има право на оспорване по смисъла на чл. 147, ал.1 от АПК. Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 108, ал.1 от ЗДСл служебното правоотношение се прекратява от органа по назначаването с административен акт, който се издава в писмена форма и трябва да съдържа правното основание за прекратяване, дължимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган – директора на Агенция Митници, който е орган по назначаването, съгласно чл. 5, ал.1, т.5 от Устройствения правилник на Агенция Митници. Оспорената заповед е в писмена форма, съдържа правното основание за прекратяване на служебното правоотношение, посочени са придобития от служителя на държавна служба ранг, както и подлежащите на изплащане обезщетения. За разлика от общия текст на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, изискващ излагане и на фактическите основания за издаване на административния акт, чл. 108 от ЗДСл. изисква посочване само на правните. Мотивирането от фактическа страна не е изведено от специалния закон като абсолютно необходимо

условие за законосъобразността на административния акт за прекратяване на служебното правоотношение, поради което не е необходимо излагането на други мотиви.

Оспорената заповед е издадена в съответствие с приложимия материален закон. Съгласно чл. 105, ал. 1 от ЗДСл държавният служител може едностранно да прекрати служебното правоотношение, като подаде писмено заявление до органа по назначаване. Законът не предвижда възможност волеизявлението на служителя да бъде обвързано с условия, бъдещи събития и т. н. Следователно, органът по назначаване не е длъжен да тълкува доколко категорично е намерението на служителя да бъде прекратено правоотношението между страните, тъй като инициативата е на служителя и ако има колебания, той е могъл да оттегли молбата си до момента на постановяване на акта от страна на административния орган.

Законът не изисква конкретна форма, в която да бъде изразена волята на служителя, т.е. не е наложително молбата да бъде наречена „предизвестие”. На органа по назначаване е дадена свобода на преценка за прекратяване на служебното правоотношение. Това може да бъде сторено при условията на ал. 2 от чл. 105 с изтичане на едномесечния срок, или при условията на ал. 3 - преди изтичането на срока по ал. 2 като заплати обезщетение на служителя в размер на brutната му заплата за остатъка от времето. В случая административният орган е приложил разпоредбата на чл. 105, ал. 3 от ЗДСл, като е разпоредил на служителя да бъде изплатено обезщетение.

Съдът намира за неоснователно позоваването от страна на жалбоподателя на подадена последваща молба, с която заявеното искане за едностранно прекратяване на служебното правоотношение се отлага за шест месеца. Молбата е представена по делото в незаверен вид, но дори да се приеме, че такава съществува и е подадена, то същата не обвързва органа по назначаването. Видно от текста ѝ, молбата не е адресирана, както до органа по назначаването, така и до началника на Митница Р.. От текста не става ясно каква молба се оттегля, тъй като последната не е индивидуализирана. Видно от придружителното писмо с вх. № 4423/196/18.06.2012г. на Агенция Митници, до органа по назначаването - директора на Агенция Митници е изпратена молба с вх. № 9300/0046 от 24.01.2012г., с която е заявено искането на З. К. да бъде преназначен на длъжност младши инспектор в отдел „МРР” към Митница Р., а в случай че искането не бъде уважено, подадената молба да се счита за предизвестие за прекратяване на служебното правоотношение. Органът по назначаването е приел молбата като предизвестие за прекратяване на служебното прекратяване и съобразно текста на чл. 105, ал.3 от ЗДСл е прекратил служебното правоотношение, изплащайки обезщетение за неспазено предизвестие, тъй като молбата е получена на 18.06.2012г., а служебното правоотношение е прекратено считано от 05.07.2012г. – преди изтичане на срока на предизвестията. Не са представени доказателства, които да установяват, че органът по назначаването е бил сезиран от страна на жалбоподателя с искане да се произнесе по заявлението му след 30.07.2012г., както и с искане за оттегляне на едностранното заявление за прекратяване на служебното правоотношение.

По изложените съображения настоящата инстанция намира, че заповедта за прекратяване на служебното правоотношение е издадена от компетентен орган, при спазване на административно-производствените правила и в съответствие с материалния закон, поради което подадената срещу нея жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

При този изход на делото с оглед заявената претенция от процесуалния представител на ответника следва да бъдат присъдени разноси, представляващи юрисконсултско възнаграждение в размер на минималното възнаграждение за един адвокат, определено съгласно наредбата по чл.36, ал.2 от Закона за адвокатурата.

С жалбата за отмяна на оспорената заповед е съединен и иск за обезщетение по чл. 104, ал. 1 от Закона за държавния служител. Съгласно чл. 104, ал. 1 от Закона за държавния служител когато заповедта за прекратяване на служебното правоотношение бъде отменена от органа по назначаването или от съда, държавният служител има право на обезщетение в размер на основната си заплата, определена към момента на признаването на уволнението за незаконно или на неявяването му да заеме службата, за цялото време, през което не заема държавна служба, но не за повече от 6 месеца. Когато е бил назначен на друга държавна служба с по-ниска заплата или е получавал възнаграждение за друга работа в по-нисък размер, той има право на разликата в заплата или на разликата между заплата и възнаграждението, изчислени въз основа на основната заплата, съответно основното възнаграждение. Следователно, предпоставката, обуславяща приложимостта на посочения текст е наличието на влязло в сила съдебно решение, с което се отменя заповед за прекратяване на служебното правоотношение. Настоящото съдебно решение подлежи на касационно оспорване, поради което с постановяването му не може да счита, че окончателно е отхвърлена жалбата на З. И. К. срещу заповедта за прекратяване на служебното му правоотношение. Последното налага искът да бъде отделен и разгледан в отделно производство, след влизане в сила на окончателно съдебно решение по спора относно законосъобразността на заповед № 4190 от 29.06.2012 година, издадена от директора на Агенция Митници.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал.2 от АПК във вр. с чл.124 от ЗДСл, Административен съд София - град, I отделение, 16 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на З. И. К., срещу Заповед № 4190 от 29.06.2012 година, издадена от директора на Агенция Митници.

ОСЪЖДА З. И. К., ЕГН: [ЕГН] да заплати на Агенция Митници сума в размер на 150 /сто и петдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РАЗДЕЛЯ, на основание чл. 210, ал. 2 от ГПК, вр. чл. 144 от АПК ПРОИЗВОДСТВОТО по жалба с вх. № 18564 от 03.08.2012 година по описа на Административен съд София – град, подадена от З. И. К., срещу Заповед № 4190 от 29.06.2012 година, издадена от директора на Агенция Митници и искът за заплащане на обезщетение по реда на чл. 104, ал. 1 от ЗДСл, подаден от З. И. К. .

ДА СЕ ДОКЛАДВАТ на председателя на Административен съд София - град служебно изготвени заверени преписи от жалбата по с вх. № 18564 от 03.08.2012 година, ведно с приложенията към нея за образуване на производство по предявения иск с правно основание чл. 104, ал. 1 ЗДСл.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от получаване на съобщението за постановяването му от страните, пред Върховния административен съд на Р. Б..

Административен съдия:

